

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Småkrav](#) > Estonia

Småkrav

Estland

Estland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 25, stk. 1, litra a), kompetente retter

I Estland træffes en retsafgørelse i en europæisk småkravsprocedure af en kompetent [ret i første instans \(Maakohus\)](#).

Artikel 25, stk. 1, litra b), kommunikationsmidler

De kommunikationsmidler, jf. forordningens artikel 4, stk. 1, der accepteres i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure, og som er til rådighed for domstolene i Estland, er personlig aflevering, fremsendelse pr. post, fax og ad elektronisk vej. Ved forelæggelse af dokumenter skal de formkrav, der er fastlagt i §§ 334-336 i [den civile retsplejelov](#), overholdes.

Ifølge disse bestemmelser skal anmodninger til retten forelægges i fuldt læselig maskinskrevet form i A4-format. Dette gælder for dokumenter, der er underskrevet i hånden. Ifølge loven skal parterne i en sag om muligt også stille elektroniske kopier af skriftligt forelagte procesdokumenter til rådighed for retten. Det betyder, at der kan sendes en almindelig e-mail uden digital signatur eller anden form for legalisering, hvilket forenkler domstolenes arbejde med at behandle dokumenterne.

Hvis dokumenter fremsendes pr. fax eller e-mail til den relevante adresse eller på en anden måde, der kan udmønte sig i et skriftligt dokument, skal det skriftlige originaldokument forelægges for retten hurtigst muligt og senest den dag, hvor sagen behandles i retten, eller inden for den frist, der er fastlagt for forelæggelse af dokumenter i en skriftlig procedure. I så fald anses fristen for forelæggelse af en skriftlig anmodning eller appel for at være overholdt.

Anmodninger og andre dokumenter, som skal være udformet skriftligt, kan også forelægges for retten i elektronisk form, forudsat at retten kan udskrive og kopiere dokumenterne. I dette tilfælde skal dokumentet være forsynet med afsenderens digitale signatur eller være fremsendt på en lige så sikker måde, så det er muligt at identificere afsenderen. Et elektronisk dokument anses for at være fremsendt til retten, når det er registreret i databasen for modtagne retsdokumenter. En forskrift udstedt af justitsministeren indeholder mere detaljerede bestemmelser om forelæggelse af elektroniske dokumenter for retten og om de formkrav, der gælder for disse dokumenter.

Retten kan skønne, at en anmodning eller et andet procesdokument, der er fremsendt pr. e-mail af en part i en sag, kan antages til realitetsbehandling, også selv om dokumentet ikke er underskrevet i hånden eller har en digital signatur, forudsat at retten ikke er i tvivl om afsenderens identitet eller fremsendelsesmåden, især hvis den samme part tidligere i samme sag har sendt dokumenter med digital signatur til retten fra samme e-

mailadresse, eller hvis retten har accepteret, at anmodninger eller andre dokumenter også kan forelægges i denne form.

Forelæggelse af en anmodning via det informationssystem, der er oprettet til dette formål (informationssystemet for elektroniske filer i retssager), som findes på <https://www.e-toimik.ee/>, opfattes også som elektronisk forelæggelse. Hvis en anmodning indgives via informationssystemet for elektroniske filer i retssager, er det ikke nødvendigt også at fremsende anmodningen til retten pr. e-mail. Justitsministeren har ved bekendtgørelse oprettet listen over de dokumenter, som skal forelægges via portalen.

Inden for rammerne af den europæiske småkravsprocedure kan retten se bort fra retsplejelovens bestemmelser med hensyn til kravene vedrørende forkyndelse af procesdokumenter og kravene vedrørende formen på de dokumenter, der forelægges af parterne i en sag, undtagen når der forkyndes en stævning for en skyldner.

Artikel 25, stk. 1, litra c), myndigheder og organisationer, der yder praktisk bistand

[Domstolenes](#) justitskontor kan yde praktisk bistand i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure.

Artikel 25, stk. 1, litra d), elektroniske forkyndelses- og kommunikationsmidler og midler til tilkendegivelse af accept

De midler til elektronisk forkyndelse og kommunikation, der er teknisk tilgængelige og tilladt ved de estiske domstole, er informationssystemet for elektroniske filer i retssager (<https://www.e-toimik.ee/>) og forkyndelse af dokumenter pr. e-mail eller fax.

Hvis en ret forkynder et procesdokument via informationssystemet for elektroniske filer i retssager, sender retten en meddelelse til modtageren om, at dokumentet er gjort tilgængeligt i systemet:

1. via den e-mailadresse eller det telefonnummer, retten har fået oplyst
2. hvis modtageren er selvstændigt erhvervsdrivende eller en juridisk person, via den e-mailadresse eller det telefonnummer, som er registreret i informationssystemet for et register i Estland
3. via den e-mailadresse eller det telefonnummer, som tilhører modtageren og dennes retlige repræsentant som opført i folkeregistret
4. via den e-mailadresse eller det telefonnummer, som tilhører modtageren og dennes retlige repræsentant som opført i en anden national database, hvori retten har mulighed for at selv at kontrollere oplysningen ved hjælp af en elektronisk forespørgsel
5. via den e-mailadresse, [\[e-identitet\]@eesti.ee](mailto:[e-identitet]@eesti.ee), som tilhører modtageren og dennes retlige repræsentant, når disse har en estisk e-identitet (§ 311¹, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Retten kan også sende en meddelelse om, at dokumentet er lagt ud i systemet, til et telefonnummer eller en e-mailadresse fundet på internettet, eller den side, der formodes at være modtagerens på et virtuelt socialt netværk, eller en side i et andet virtuelt kommunikationsmiljø, som modtageren må formodes at bruge ifølge de oplysninger, der er tilgængelige på internettet, eller hvor sådanne oplysninger må forventes at nå frem til modtageren, når de er afsendt. Retten vil om muligt gøre meddelelsen tilgængelig på den side, der formodes at være modtagerens på et virtuelt socialt netværk, eller på en side i et andet virtuelt kommunikationsmiljø på en måde, så den ikke kan ses af andre end modtageren selv. Et procesdokument anses for at være forkyndt, når modtageren eller en anden, til hvem modtageren har givet adgang til dokumenterne i informationssystemet, åbner det i informationssystemet eller bekræfter at have modtaget det i informationssystemet uden at åbne det. Informationssystemet registrerer automatisk, at dokumentet er blevet forkyndt.

Hvis en modtager ikke kan forventes at være i stand til at bruge det informationssystem, der anvendes til forkyndelse af procesdokumenter, eller hvis det er teknisk umuligt at forkynde dokumenterne via informationssystemet, kan retten forkynde procesdokumenterne for modtageren elektronisk pr. e-mail eller fax. I sådanne tilfælde anses et procesdokument for at være forkyndt for modtageren, når modtageren skriftligt bekræfter at have modtaget procesdokumentet pr. fax eller elektronisk. Bekræftelsen skal indeholde datoen for dokumentets modtagelse og være forsynet med modtagerens eller dennes repræsentants underskrift. En elektronisk bekræftelse skal være forsynet med afsenderens digitale signatur eller fremsendes på en anden sikker måde, der gør det muligt at identificere afsenderen og fastslå afsendelsestidspunktet, medmindre retten ikke har nogen grund til at betvivle, at en bekræftelse uden digital signatur er afsendt af modtageren eller dennes repræsentant. Der kan sendes en elektronisk bekræftelse til retten pr. e-mail, hvis retten er bekendt

med modtagerens e-mailadresse, og det kan forventes, at ingen uautoriserede personer har adgang til den, og hvis retten allerede har sendt dokumenter til denne e-mailadresse i løbet af den samme sag, eller hvis den pågældende part i sagen har oplyst sin e-mailadresse til retten uafhængigt heraf.

Sagens parter kan på forhånd give deres samtykke til, at dokumenter forkyndes elektronisk, via informationssystemet for elektroniske filer i retssager, pr. e-mail eller fax. Et sådant samtykke kan sendes til retten i forbindelse med en anmodning om en europæisk småkravsprocedure eller som svar derpå.

Artikel 25, stk. 1, litra e), personer eller erhverv, der er forpligtede til at acceptere forkyndelse af dokumenter eller øvrig skriftlig kommunikation ved brug af elektroniske midler

Procesdokumenter skal normalt forkyndes elektronisk for advokater, notarer, fogeder, kuratorer og statslige eller lokale myndigheder via informationssystemet for elektroniske filer i retssager. Andre forkyndelsesmetoder er kun tilladt, hvis vægtige grunde taler herfor. Der findes ingen lovbestemmelser om, hvilke midler der skal anvendes til forkyndelse af dokumenter for andre personer.

Artikel 25, stk. 1, litra f), retsafgifter og betalingsmetoder

Der skal betales en afgift til staten for at indgive en anmodning om en europæisk småkravsprocedure til en ret i første instans. Afgiftens størrelse fastsættes ud fra værdien af den civile sag, som igen fastsættes ud fra kravets størrelse. Ved beregning af værdien af en civil sag lægges hovedkravet sammen med eventuelle accessoriske krav. I forbindelse med en anmodning om en europæisk småkravsprocedure til inddrivelse af morarenter, der ikke er blevet opkrævet, skal et beløb svarende til et års morarenter lægges til beløbet. Statsafgiften beregnes ud fra det endelige modtagne beløb (værdien af den civile sag) og i overensstemmelse med tabellen i [bilag 1 til lov om statsafgifter \(riigilõivuseadus\)](#), jf. § 59, stk. 1, i denne lov.

Der skal stilles sikkerhed ved indgivelse af en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse (en anmodning om indsigelse mod en udeblivelsesafgørelse). Sikkerheden er et beløb svarende til statsafgiften for halvdelen af sagens værdi. Statsafgiften må ikke være på under 100 EUR og må ikke overstige 1 500 EUR.

Der skal betales den samme statsafgift for iværksættelse af appel, som der blev betalt for indgivelsen af den oprindelige anmodning om en europæisk småkravsprocedure til retten i første instans, idet der tages hensyn til appellens omfang.

Der skal endvidere stilles sikkerhed ved iværksættelse af kassationsappel og en anmodning om prøvelse. Den stillede sikkerhed svarer til 1 % af værdien af den civile sag, idet der tages hensyn til appellens omfang, men den kan ikke være på under 100 EUR eller over 3 000 EUR.

Der skal betales en statsafgift på 50 EUR til appeldomstolen (*Ringkonnakohus*) eller den øverste domstol (*Riigikohus*) ved iværksættelse af appel.

Statsafgiften kan betales ved bankoverførsel til en af finansministeriets konti, som oplyses på [domstolenes websted](#).

Statsafgiften skal altid betales, før anmodningen indgives. Der skal sammen med anmodningen fremsendes et dokument til retten, der viser, at statsafgiften er betalt, eller oplysninger, der giver retten mulighed for at kontrollere, at statsafgiften er betalt (f.eks. indbetalingsdato, beløb eller indbetaler).

Artikel 25, stk. 1, litra g), appelprocedurer og kompetente retter i den forbindelse

En retsafgørelse, der er truffet inden for rammerne af en europæisk småkravsprocedure, kan appelleres efter appelproceduren.

Når tvistens hovedkrav ikke overstiger 2 000 EUR, og hovedkravet sammen med eventuelle accessoriske krav ikke overstiger 4 000 EUR, kan retten i første instans anføre i dommen, at afgørelsen kan appelleres. Generelt vil retten bevilge appel, hvis den finder, at der er behov for en afgørelse truffet af en appelret med henblik på at indhente appeldomstolens udtalelse vedrørende et retsspørgsmål. Hvis afgørelsen fra retten i første instans ikke indeholder en appelbevilling, kan der stadig iværksættes appel ved en appeldomstol, men appeldomstolen vil kun antage appellen til realitetsbehandling, hvis det er klart, at retten i første instans i sin afgørelse anvendte en

bestemmelse i den materielle ret ukorrekt, tilsidesatte de formelle krav eller foretog en fejlagtig bedømmelse af beviserne, og hvis dette kunne have haft væsentlig indflydelse på afgørelsen.

Appeller indgives til [appeldomstolen](#) i den retskreds, hvor den ret i første instans, der traf afgørelsen i den europæiske småkravsprocedure, er beliggende.

Appel kan iværksættes inden for 30 dage efter afgørelsens forkyndelse for appellanten, men ikke senere end fem måneder efter offentliggørelsen af afgørelsen fra retten i første instans. Hvis afgørelsen fra retten i første instans ikke indeholdt den del, der indeholder præmisserne, og hvis en af sagens parter anmoder retten om at tilføje en sådan del til afgørelsen, begynder appelperioden på ny at løbe fra tidspunktet for forkyndelsen af afgørelsen i sin helhed. Der kan ikke indgives appel, hvis begge parter over for retten har givet afkald på retten til appel.

En kassationsappel kan iværksættes ved den øverste domstol til prøvelse af en retsafgørelse, der er truffet som led i appelproceduren (kapitel 66 i [den civile retsplejelov](#)). En part i sagen kan iværksætte en kassationsappel ved den øverste domstol, hvis en appeldomstol har begået et alvorligt brud på en bestemmelse i retsplejeloven eller anvendt en bestemmelse i den materielle ret ukorrekt.

Kassationsappel kan iværksættes inden for 30 dage efter afgørelsens forkyndelse for den pågældende part i sagen, men ikke senere end fem måneder efter offentliggørelsen af appeldomstolens afgørelse. Der kan ikke iværksættes kassationsappel, hvis begge parter over for retten har givet afkald på retten til appel.

Under særlige omstændigheder, hvor en af sagens parter ønsker dette, og hvor der er kommet nyt bevismateriale for dagen, kan der ved den øverste domstol indgives en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse, som har opnået retskraft, i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i kapitel 68 i den civile retsplejelov. Der kan indgives en anmodning om prøvelse senest to måneder efter, at en af parterne er blevet bekendt med, at der er grundlag for en prøvelse. Med henvisning til, at en part i sagen ikke har været repræsenteret i sagen, kan der indgives en anmodning om prøvelse inden for to måneder efter afgørelsens forkyndelse for den pågældende part eller, hvis der er tale om en part uden civilretlig søgsmålskompetence, for dennes retlige repræsentant. Til dette formål tages der ikke hensyn til forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse. Der kan ikke indgives en anmodning om prøvelse, hvis der er gået fem år, siden den retsafgørelse, der ønskes efterprøvet, fik retskraft. En anmodning om prøvelse kan ikke indgives med den begrundelse, at en part ikke deltog eller ikke var repræsenteret i sagen, eller under de omstændigheder, der er omhandlet i § 702, stk. 2, nr. 8, i den civile retsplejelov, hvis der er gået ti år, siden retsafgørelsen opnåede retskraft.

Artikel 25, stk. 1, litra h), prøvelse af domsproceduren og kompetente retter i den forbindelse

Proceduren for indgivelse af en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse svarer til proceduren i den civile retsplejelov for indsigelse mod en udeblivelsesdom (§ 415 i [den civile retsplejelov](#)). Anmodningen om prøvelse skal indgives til den ret, der traf afgørelsen i sagen vedrørende den europæiske småkravsprocedure. Anmodningen skal indgives skriftligt og skal indeholde en henvisning til den afgørelse, der ønskes efterprøvet, en anmodning om prøvelse af afgørelsen og en beskrivelse af de konkrete omstændigheder og grundene til, at afgørelsen bør prøves. Derefter forkynder retten anmodningen for modparten og fastsætter en frist for modpartens fremsættelse af sine bemærkninger. Retten træffer afgørelse om anmodningen ved en skriftlig kendelse. Om fornødent kan retten træffe afgørelse om anmodningen under retsmødet. Hvis anmodningen tages til følge, genåbnes sagen, og den europæiske småkravsprocedure fortsætter under de samme forhold, som inden der blev truffet en udeblivelsesafgørelse for manglende opfyldelse af et processuelt skridt. Der kan iværksættes appel ved en appeldomstol til prøvelse af den kendelse, hvorved retten i første instans gav afslag på en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse. Der kan iværksættes appel til prøvelse af den kendelse, hvorved appeldomstolen traf afgørelse om en sådan anmodning, ved den øverste domstol, men kun hvis appeldomstolen ikke gav appellanten medhold.

Artikel 25, stk. 1, litra i), accepterede sprog

I henhold til forordningens artikel 21a, stk. 1, er de accepterede sprog estisk og engelsk.

Artikel 25, stk. 1, litra j), kompetente myndigheder med hensyn til fuldbyrdelse

Afgørelser, der træffes inden for rammerne af europæiske småkravsprocedurer i Estland, fuldbyrdes af

uafhængige fogeder. En anmodning om at få indledt en fuldbyrdelsesprocedure forelægges for fogeden på det sted, hvor skyldneren har sit opholdssted eller sin bopæl, eller hvor aktiverne befinder sig. En fortegnelse over fogedkontorer findes på [webstedet](#) for det estiske foged- og kuratorkammer.

Hvis der iværksættes appel til prøvelse af en afgørelse i en europæisk småkravsprocedure, er det den appeldomstol, ved hvilken appellen er iværksat, der anvender foranstaltningerne i forordningens artikel 23. Hvis der gøres indsigelse over for en udeblivelsesafgørelse, skal anmodningen om anvendelse af de nævnte foranstaltninger indgives for den ret, der skal tage stilling til indsigelsen.

Hvis der endnu ikke er iværksat appel, anvender den ret, som har truffet afgørelse i sagen, foranstaltningerne i forordningens artikel 23. Den ret, der er kompetent til at iværksætte den foranstaltning, der er fastlagt i forordningens artikel 23, litra c), er den ret i første instans, i hvis retskreds fuldbyrdelsesproceduren er iværksat eller skal iværksættes. I de sager, der er omhandlet i § 46 i [loven om fuldbyrdelsesprocedurer](#), kan en afgørelse om at indstille fuldbyrdelsesproceduren træffes af den foged, der varetager fuldbyrdelsesproceduren, og tillige af retten.

■ Sidste opdatering: 29/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.